

Сценарій до дня Святого Миколая (на 8 осіб)

На задньому плані сцени вогні величного міста, збоку росте ялинка, вечір.

Перший Ангел. Ніч розкрила чорні крила,
Землю в темряву сповила.

Другий Ангел. Сніг засипав всі дороги,
І поля, і перелоги.

Третій Ангел. А ні сліду не видати,
Ні стежиночки до хати.

Перший Ангел. Як же Миколай святий
Знайде стежку до дітей?

Вітер (вбігає з мітлою). Не турбуйтесь, слуги Божі!
Вітер радо вам поможе.

Гляньте, ось мітлу я маю,
Всі шляхи позамітаю,
Брами всі повідчиняю
Я святому Миколаю.

Вітер замітає шляхи, ангели присвічують.
Другий Ангел. О, спасибі, Вітер-брате!

Гарно вмішь замітати.

Може б, ти ще допоміг,
Щоб світити місяць міг?
В темну ніч їзда тривожна,
Заблудити легко можна....

Вітер. Добре! Я під небо злину,
Сиру плахту з нього скину.

Вийде місяць з-поза хмар,
Ясний витягне ліхтар,

І усі шляхи осяє
Пресвятому Миколаю!

Замітаючи сніг, виходить за лаштунки, за хвилю сцена стає освітленою.

Третій Ангел. Гляньте, місяць в небі світить!

Перший Ангел. Вже чекають ченіні діти
На святого Миколая.

Другий Ангел. Ми йому на зустріч йдем.

Третій Ангел. В кожну хату заведем.

Ангели виходять, з протилежного боку виходить чортік і хухає на пальці рук, робить зігрівальні рухи.

Чортік. Ой, холодна тут зима –

В пеклі ж холоду нема,
Вибиравсь я, наче вліті.

В пеклі – жар, зима – на світі.

Я без шапки, без кожуха,

Відмерзають хвіст і вуха.

От біда! Чи довго ждати,

Поки всунусь десь до хати,

Де живуть погані діти,
Треба ж кості розігріти!
Під звуки музики пританцьовує та співає:
Ух, ух, ух, ух, ух....
Замерзає в мене дух!
Не поможе тут і плач –
Грійся, чортику, та й скач!
(перестає танцювати)
Трохи розігрівсь.... Та цить!
Чути здаля сніг скрипить!
Хтось надходить. На хвилинку
Заховаюсь за ялинку.
Чортик ховається. Виходять з санчатами Яринка та Тарасик.
Яринка. Чом, Тарасе, не видати
Ні одного агеляти,
Ні дзвіночків не чувати!
Може, Миколай Святий
Не прибуде до дітей?
Тарасик. Неможливо це, сестричко!
Ще хвилинку невеличку
Терпеливо ми заждім.
Миколай Святий в наш дім
Вірю, скоро завітає,
Він про нас всю правду знає.
Ми ж усі учились пильно,
Не вели себе свавільно,
І чужого научались,
Та й свого не відцурались.
Перший Ангел (непомітно вийшов з-за лаштунків, слухає розмову дітей, а потів мовить сам до себе). Добрі, гарні діти!
Як же ними не радіти?
Чортик (вихиляється з-за ялинки). Не мої це друзі - діти!
Ні, не маю чим радіти!
Яринка. Ми до Господа молились,
Щоб багато дав нам сили,
Щоб багато дав охоти
Перешкоди всі збороти
І колись такими стати,
Як хотіли б тато й мати,
Як хотіла б вся родина
Й наша рідна Україна!
Перший Ангел. Добрі діти, гарні діти,
України пишні квіти!
Чортик. Не мої це друзі, бачу, –
З горя мало не заплачу.
Тарасик (прислухається). Сестро, чуєш?

Яринка. Це дзвіночки!

Тарасик. Ангеляток голосочки!

Яринка. Чуєш, брате?

„Ту-ру-ру!”

Здаля чути дивну гру....

Тарасик. Ангелята, видно, грають,

Як Святого проводжають.

Дзвоняль дзвіночки, грають труби, співаючи, виходять на сцену ангели.

Пісня ангелів (вальс)

Сяють зорі, пізній час –

Спіть, малятка, лю-лі-лі!

В гості ми ідем до вас,

Чемні діточки малі,

Чи у місті, чи в селі.

Спіть у білій льолі гай,

В'ється полем шлях пустий –

Саночками Миколай,

Друг дитячий, пресвятий,

Їде, їде до дітей...

Сцена яскраво освітлюється, поважно виходить Святий Миколай у супроводі двох ангелів, вони тягнуть санки, повні подарунків.

Другий Ангел. Просим, глянь, Дідусю Божий:

Перед містом на дорозі

Ми зустріли цих дітей.

Святий Миколай. Мир вам, діти! (благословляє)

Яринка. О, святий наш Миколаю!

Не прогнівайся, благаю,

Що Тобі на зустріч ми

Серед ночі і зими

Аж за місто вийшли з хати!

Ми хотіли привітати,

Поклонитися Тобі...

Тарасик. Правду мовим, далебі!

Святий Миколай. Добрі діти – вас я знаю!

Правду з ваших серць читаю,

З ваших синіх оченят –

Дуже, дуже з того рад!

Тільки ви вночі взимі

Не пускайтесь самі

Віддалік від ваших хат!

Тарасик. Ми гадали, слуги Божі,

Що поможем вам в дорозі,

Шлях у місто вам покажем,

Хто і де живе, розкажем.

Святий Миколай. Нам якраз туди пора,
Де чекає дітвора,
Щоб її дійснилась казка.

Тарасик. О, то просимо! Будь ласка!
Тут місток, там першій дім,
Парк і зал...

Святий Миколай. Хутчіш ходім!

Знову відізвалися дзвіночки. З-за ялинки висовується чортік і, смикнув Тарасика за рукав, відводить вбік.

Чортік. Даремно я сюди пригнався,
Замерз, ще й нежитю набрався. (чхає)

Брів снігами без кожуха,
Відморозив ніс і вуха.

Друзів тут моїх нема –
Все пропало.... все дарма!...

Чути завивання вітру, виходить Вітер.

Вітер. Хто ти будеш?

Чортік. Друг я твій!

Перемерз я – розігрій!

Вітер. О, чортів я розумію!

Зараз я й тебе зогрію...

Вітер з мітлою женеться за Чортіком, той втікає. Сцена знов освітлюється, дзвонять дзвіночки, на сцену виходять святий Миколай з ангелами. Яринка та Тарасик показують дорогу.

Яринка. Ось ми в залі!

Погляньте – Олі, Галі

Ромки, Славки та Петrusі –

Українські діти всі!

Святий Миколай. О, спасибі, друзі браві,

Що дорогу показали!

За цю поміч, милі діти,

Буде вас Ісус любити,

А Ісусикова Мати

Все вам буде помагати.

(пригортає Яринку та Тарасика, а потім підступає до краю сцени і благославляє громаду дітей)

Мир вам, любі! Ласка Божа

Ваші душі хай осяє!

А громада ваша гожа,

Мов чудова квітка-рожа,

Хай росте і розцвітає

Без пригоди злой, лиха,

Мамі, татові на втіху,

А народові на славу!

Ангели. Любі хлопчики й дівчата,

Вас вітають ангелята!

Святий Миколай (до ангелів). А скажіть, небісні дітки, –

Ви ж для них найліпші свідки –

Чи ті діти, що у залі,

Ті спереду і там далі,

Більші, меньші і малененькі,

Цілий рік були чимненські?

Ангели (гуртом). Так, вони були чимненські,

Тата слухали і неньки.

Святий Миколай. А скажіть, небесні дітки, –

Ви для них найкращі свідки –

Чи молитву рідну знають?

Бога нею прославляють?

Чи шанують рідну мову,

Українське рідне слово?

Ангели. Так, і моляться, й читають,

Рідні пісеньки співають

Галі, Стефи, Марки, Олі,

Бо вчаться у рідній школі.

Святий Миколай (до дівчинки у залі). А ходи сюди, дитинко,

На коротку на хвилинку,

Розкажи нам, що ви, діти,

Тут навчилися робити?

Дівчинка (виходить). Я скажу усе, що знаю,

Пресвятому Миколаю:

Хоч малі ми дитинчата,

Поважаєм маму й тата.

Ми шануєм рідне слово,

Прадідівську рідну мову,

Рідні книжечки читаєм,

Рідні пісеньки співаєм,

І молитвою, що мати

Нас навчила в рідній хаті,

Ми звертаємось до Бога

Про опіку й допомогу.

Святий Миколай. Чи молилася ти, дитино,

За добробут в Україні,

За бабусеньку – сирітку,

За дідуня і за тітку,

За ровесників дітей

І за рідних всіх людей?

Дівчинка. Ми всі молимось щоднини

За весь нарід України.

Другий Ангел. Добрі діти, так і треба –

Все те бачили ми з неба.

Святий Миколай. Бачу я, ви добрі діти –

Буде з того Бог радіти!

Хай же вам, мов сонце світить,
Захищає, мов покров,
Божа ласка та любов!
Не за плату-нагороду,
А тому, що чесні зроду,
Що шляхетні, не пусті,
Правді служите святій.
(до ангелів)
Божі слуги, ангелята!
Розвантажуйте санчата,
Розпакуйте гостинці
Мирославові, Галинці.
Роздавайте всім, як треба,
Подаруночки із неба.
Дівчинка. Дякуємо Тобі, Владико,
За утіху цю велику!
Яринка. Дякуємо Тобі, Святий,
Від усіх оцих дітей!
Тарасик. Обіцяємо добрими бути,
Слів Твоїх не призабути,
Завжди вчитися охоче,
Бо того Ісусик хоче,
І такими виростати,
Як бажають тато, мати
І увесь наш рідний край!
Ангели (хором). Всім вам Боже помогай!
Починається роздавання подарунків.

Сценарій із книги: Гість із неба Святий Миколай. - Львів: Аверс, 2000.